

Datum: 20 oktober 2023

Betreft: VVP-advies inzake het voorontwerp van decreet tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Situering

Na een evaluatie van het decreet over de omgevingsvergunning, besliste de Vlaamse Regering voor het zomerreces om de vergunningsprocedure modulair te maken, zodat afhankelijk van de inhoud en aard van de aanvraag, de nodige modules kunnen ingezet worden. Dit moet toelaten om na het indienen van een vergunningsaanvraag oplossingsgericht te werken en onnodige weigeringen te vermijden.

Daarnaast lanceert de Vlaamse Regering ook het 'omgevingsbesluit' als instrument om ruimtelijke impulsprojecten, zonevreemde werken van algemeen belang en zonevreemde werken rond bedrijvigheid versneld te realiseren. Een omgevingsbesluit is daarbij een beslissing over een omgevingsvergunning in combinatie met een ruimtelijk uitvoeringsplan die voorziet in planologische bestemming van het projectgebied naar de geëigende bestemming.

De Vlaamse Regering keurde hiervoor principiële het voorontwerp van wijzigingsdecreet goed. Over dit voorontwerp van wijzigingsdecreet wordt het advies ingewonnen van de SARO, de Minaraad, de VTC en de GBA. Het advies van de adviesraden werd verwacht tegen eind september. De VVP leverde hiertoe een bijdrage. De VVP werd niet om advies gevraagd, maar wenst echter wel een advies uit te brengen.

1. Bespreking van de modulaire vergunningsprocedure

➤ **Impact op werklust en personeelsinzet moet beter in kaart gebracht worden.**

De Nota aan de Vlaamse Regering vermeldt de Minister dat de voorgestelde aanpassingen geen impact op de werking en het personeel van lokale en provinciale besturen zal hebben. Het ontwerp heeft inderdaad geen impact op het aantal aanvrager en beroepen, **maar wel op het aantal projectinhoudversies** en (procedurele) gebeurtenissen per aanvraag/beroep. Net dat bezorgt omgevingsambtenaren het meeste inhoudelijke en administratieve werk. **Minstens** moet er door de Minister **erkend** worden dat er wel degelijk een **werklastverhoging** zal zijn voor de lokale, provinciale en gewestelijke ambtenaren.

➤ **Verantwoordelijkheid voor projectinhoudversie (PIV's) afdwingen bij aanvragers en exploitanten.**

Er is een grote nonchalance gekropen in het opmaken van wijzigingsverzoeken (via PIV's). In bijna alle gevallen wordt dit zo onzorgvuldig gedaan dat de **nieuwe PIV's vol met tegenstrijdigheden** zitten omdat de aanpassingen niet in alle documenten en invulvelden verwerkt werden. Tevens worden de noodzakelijke wijzigingen niet allemaal gebundeld en er worden meerdere PIV's ingediend (ondanks al lang gekend is wat allemaal nodig is). De timing van de PIV's laat ook te wensen over. Een wijziging werd net helemaal onderzocht door de Provinciale Omgevingsambtenaar (POA) en dan komt de volgende binnen. Vaak worden er nieuwe adviezen gevraagd (ook als er geen openbaar onderzoek nodig is) en komen tijdens de nieuwe adviestermijnen opnieuw wijzigingen binnen. Daarenboven kunnen er tot op de dag dat de deputatie zitting houdt over een dossier, PIV's worden ingediend met alle gevolgen van dien. Deze vaststellingen werden ook gemaakt tijdens het evaluatieproces en het evaluatierapport stelt dan ook duidelijk.

Het voorontwerp doet **hier echter niets mee**. Er worden **nog meer en nog soepelere mogelijkheden** geboden aan de aanvragers **zonder maatregelen om een efficiënte procedure** te garanderen, buiten de beperking dat er tijdens een lopend openbaar onderzoek geen PIV ingediend kan worden. Wijzigingen zonder openbaar onderzoek kunnen elkaar nog altijd zeer snel opvolgen. Ook kan op het moment dat het openbaar onderzoek over een PIV opgezet wordt (samenstelling, ...) wijzigingen binnen komen. Wijzigingen kunnen nog altijd **tot op de beslissingsdag** van de deputatie binnenkomen, of tijdens dat er al nieuwe adviesvragen gesteld werden, ... Daarenboven wordt het **niet aanvaarden** van een wijzigingsverzoek (bv. omwille van timingsproblemen) **niet meer toegestaan**. Dat deze optie gebruikt werd door VVO's (met terechte redenen) was nochtans zeer duidelijk beschreven in het evaluatierapport.

Het is onduidelijk hoe men moet omgaan met wijzigingsverzoeken die na de zitting van de Provinciale Omgevingsvergunningcommissie worden ingediend. De POVC (en niet de POA of de administratie) brengt een geïntegreerd advies uit aan de deputatie omtrent het dossier binnen de daarvoor voorziene wettelijke termijnen. De meerwaarde en de rol van de POVC wordt in het ontwerp bevestigd. De werking en de geïntegreerde adviesverlening door de POVC wordt echter ondergraven door nieuwe PIV's die niet meer beoordeeld kunnen worden door de POVC en niet meer kunnen afgekeurd worden door de administratie (wegens laattijdigheid). De praktische haalbaarheid van deze nieuwe regeling wordt dan ook in het bijzonder voor POVC-dossiers in vraag gesteld.

➤ **De beslissingstermijnen voor POVC moeten realistisch zijn.**

De VVP is bezorgd over de beslissingstermijn in dit geval. De beslissingstermijn wordt standaard 60 dagen. In eerste aanleg zal de nood aan de POVC gepaard gaan aan de nood een openbaar onderzoek te organiseren zodat de termijn 120 wordt. **In beroep is dat echter niet zo.** Wat de adviestermijn in beroep voor de individuele adviesinstanties wordt, is nog niet uitgewerkt, maar we vermoed dat dit 30 dagen voor alle instanties zal zijn (langer is onmogelijk). **Daarvan uitgaande, blijven er nog 30 dagen over om de adviezen te integreren en een advies van de POVC voor te leggen aan de deputatie. Dat is heel kort.** Het zou jammer zijn om aan kwaliteit in te moeten boeten (geen voorbereiding maken, goedkeuring schriftelijke weergave van het advies overslaan, geen mogelijkheid geven aan deputatie om te verdagen). Daarenboven zou de korte termijn in de praktijk tot gevolg hebben dat er elke week een zitting van de POVC over beroepsdossiers georganiseerd moeten worden. Zo veel beroepsdossiers zijn er niet zodat er hierdoor vaak slechts 1 dossiers op de zitting zou staan. Wat de organisatie ervan zeer inefficiënt maakt. **De VVP vraagt dan ook om de termijn in beroep te herzien naar 60/90 dagen.** Het moeten organiseren van een POVC in beroep, vereist minimaal een termijnverlenging van de standaard termijn van 60 dagen.

➤ **Geen beslissingstermijn voor deputatie afgebakend.**

Er is **geen duidelijkheid of er een maximale beslissingstermijn** wordt vooropgesteld voor de bevoegde overheden. Het huidige artikel 66 OVD, waarin een maximale beslissingstermijn werd bepaald, wordt opgeheven (door artikel 83 van het decreet). Het nieuwe artikel 34 OVD stelt **geen limiet op het aantal termijnverlengingen** dat mogelijk is, waardoor in principe de aanvrager ongelimiteerd zijn aanvraag kan rekken door het indienen van nieuwe projectinhoudversies die telkens een nieuw openbaar onderzoek vereisen. Nochtans wordt er in de toelichting onder punt B.2.2 gesteld dat het decreet blijft voorzien in een maximale beslissingstermijn en spreekt men van 'beperkte termijnverlengingen zijn aanvaardbaar'. Wat met 'beperkt' wordt bedoeld (en hoe dit gelimiteerd kan worden) is onduidelijk.

Bij de artikelsgewijze bespreking wordt er gesteld dat het mogelijk is voor de aanvrager om 'meerdere keren' wijzigingen aan te brengen. Ook daar werd niet verduidelijkt wat hiermee wordt bedoeld. Anderzijds wordt er duidelijk gesteld dat de **administratieve lus PER administratieve aanleg ook telkens tot termijnverlenging** leidt (zie toelichting bij artikel 29 OVD). Beperkingen die in feite een maximale beslissingstermijn tot doel hebben kunnen wellicht niet in een uitvoeringsbesluit geregeld worden als het decreet dit niet voorziet.

➤ **Impact op ICT**

Het modulair maken van de omgevingsvergunningsprocedure zal ook een impact hebben op de ICT-omgeving. Er zullen **nieuwe pakketten geschreven** dienen te worden. Dit zal zowel **tijd als geld** kosten. Er zijn echter recent nog maar nieuwe pakketten uitgeschreven. Bovendien kan de ICT dienst pas aan de slag vanaf er uitvoeringsbesluiten goedgekeurd zijn. Dit is op dit moment nog niet het geval.

➤ Impact op bevoegdheden

De VVP heeft informeel vernomen dat de Vlaamse Regering ook een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 tot aanwijzing van de Vlaamse en provinciale projecten ter uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wil doorvoeren. De VVP werd hier echter niet officieel van op de hoogte gesteld. We beschikken dan ook niet over de “nieuwe gesloten lijsten” om de correcte impact op onze bevoegdheden te beoordelen.

2. Bespreking van het omgevingsbesluit

➤ Impact op de ruimtelijke planning

Een omgevingsbesluit is een beslissing over een omgevingsvergunning in combinatie met een planologische herbestemming.

Het visie-luik van ruimtelijke planning ontbreekt volledig: waarom een bepaalde ontwikkeling op een bepaalde plek, wat zijn alternatieven, locatieonderzoek (ook wat betreft MER), ...

Een omgevingsbesluit dient niet aan de (nog lange tijd geldende) structuurplannen te worden getoetst, en kan het afwijken van recente beleidsplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen. Omgevingsbesluiten doorkruisen en verhinderen bijgevolg een consistent ruimtelijke beleid van een overheid op langere termijn.

Met het Omgevingsbesluit worden de structuur- en bestemmingsplannen buitenspel gezet en gaat men over naar een vraag gestuurd ad hoc beleid. Ruimtelijk beleid is niet meer leidend te zijn voor ruimtelijke ontwikkelingen.

➤ Privaat belang versus algemeen belang

De mogelijkheid voor een private persoon om de inhoud van een RUP geheel zelf te bepalen (en wijzigen) strijdt met het basisprincipe dat een RUP dient ter uitvoering van een onderbouwd overheidsbeleid en in eerste orde het publiek belang dient. Aangezien omgevingsbeslissingen mogen afwijken van beleidsplannen (die voor de komende periode alleszins actueel zullen zijn) staat het privaat belang ook om deze reden ogenschijnlijk boven het algemeen belang.

Het Omgevingsbesluit voor werken van algemeen belang kan verantwoord worden nu dergelijke werken uit hun aard het algemeen belang dienen en het aan het besluit gekoppeld RUP in elk geval door een overheid wordt opgesteld en ingediend en dienvolgens eveneens, zoals art. 1.1.4 VCRO het algemeen belang dient.

Deze redenering gaat in mindere mate op voor omgevingsbesluiten voor ruimtelijke impulsprojecten. Hoewel zij decretaal onderbouwd zijn in artikel 1.1.4/1 VCRO, moet worden vastgesteld dat private actoren een project dat niet aan bestaande voorschriften van algemeen belang voldoet, toch kunnen realiseren door middel van een zelf opgesteld RUP dat uit zijn aard in eerste instantie hun eigen private belang dient. Dit lijkt in strijd met artikel 1.1.4. VCRO, mede omdat vaste rechtspraak bevestigt dat een private actor niet voor zijn eigen RUP kan betalen.

Bij omgevingsbesluiten voor bedrijvigheid geldt al helemaal dat dit een loutere privaat belang dient. Enkel op een zeer grote schaal zou kunnen geredeneerd worden dat bedrijvigheid de maatschappij, en dus het algemeen dient, doch dat lijkt een vergezochte reden om zich niet meer aan stedenbouwkundige voorschriften te moeten houden (ook woningen (en eigenlijk alle andere gebouwen) dienen de maatschappij).

➤ **Geen planologische compensatie**

Over de **planologische compensatie** van bijkomende harde bestemmingen wordt **niets bepaald**. Hoe rijmt dit met de ambitie om het bijkomend ruimtebeslag tegen 2040 te reduceren tot 0 met een tussentijdse doelstelling van 3 hectare. Als dat niet meteen mee in de herbestemming door het omgevingsbesluit zit, welke garantie is er dan dat compensatie gebeurt?

➤ **Schending van het **gelijkheidsbeginsel** ten voordele van zone-vreemde bedrijven**

De regeling voor een omgevingsbesluit voor bedrijvigheid lijkt een tweevoudige schending van het gelijkheidsbeginsel in te houden. **Enerzijds** bestaat er ongelijkheid tussen de **zone-eigen** bedrijven en de **zonevreemde** bedrijven (in zoverre het omgevingsbesluit niet ook voor zone-eigen bedrijven geldt – de **wettekst** zelf is **hierover niet duidelijk**). De ene dient zich binnen de voorschriften van het bestemmingsgebied te houden waarin hij zich correct bevindt, terwijl de andere die zich in een ruimtelijk minder gepaste omgeving bevindt, zelf mag voorstellen om de regels te veranderen.

Ten tweede lijkt de rechtstoestand van een **omwonende** van een **zonevreemd** bedrijf nu **minder gegarandeerd** dan deze die naast een zone-eigen bedrijf woont. In deze laatste zin lijkt het omgevingsbesluit mogelijk ook een **schending van het standstill-beginsel** in te kunnen houden. Bovendien lijkt er weinig ruimtelijke noodzaak om voor zonevreemde bedrijven die een zonevreemde vergunning (eventueel houdende uitbreiding) verkrijgen, op deze vergunning een RUP te laten volgen die de site zone-eigen maakt. Integendeel verslechtert dit de positie van de omwonende, nu precies hierdoor vele bijkomende zaken zonder vergunning bij het voorheen zonevreemde maar nu zone-eigen bedrijf mogelijk zijn.

➤ **Geen administratief beroep tegen omgevingsbesluiten mogelijk**

Vele omgevingsbesluiten, waaronder alle omgevingsbesluiten voor impulsprojecten, vallen onder de bevoegdheid van de gemeentebesturen, zonder dat er nog een administratief beroep mogelijk is. De verantwoording in de memorie van toelichting om geen administratief beroep tegen een omgevingsbesluit meer mogelijk te maken – **‘het zou te lang duren’- lijkt niet afdoende** tegenover de impact voor de burger van het afnemen van een inhoudelijke herbeoordeling.

➤ **Wat is een ‘kern’?**

De ‘ruimtelijke impulsprojecten’ kunnen enkel binnen de kern. Moet er dan niet eerst een duidelijk (juridische) grens zijn van wat tot de kern behoort? Risico is groot dat de ‘kern’ anders altijd maar blijft uitdijen.

3. BIJLAGE: ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

➤ Gezamenlijke indiening

Artikel 7 §2 van het huidige OVD moeten aanvragen van projecten die onderworpen zijn aan meerdere vergunnings- of meldingsplichten (en die aspecten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn) op straffe van onontvankelijkheid deze aspecten bevatten (gezamenlijke indiening). Dossiers die momenteel ingediend worden als louter milieudossiers/RO-dossiers kunnen o.w.v. dit artikel in principe niet omgevormd worden tot gemengde dossiers. Het lijkt de bedoeling te zijn om dit in de toekomst toe te laten, zodat bij interne samenhang de aanvraag kan aangevuld worden en niet onontvankelijk moet verklaard worden. Artikel 7 § 2 wordt echter niet geschrapt of genuanceerd op dit vlak. Het is maar de vraag of de RVVB dit artikel op zelfde wijze gaat interpreteren.

Artikel 118: Het wegenberoep (indien ingesteld) moet bij het omgevingsvergunningsberoep gevoegd zijn op straffe van onontvankelijkheid van het omgevingsvergunningsberoep. Maar: als de beroeper dit niet doet, weten de provinciale diensten ook niet dat het ingediend is en kunnen de diensten niet onontvankelijk verklaren. Er is namelijk geen verplichting voor het departement Mobiliteit en Openbare Werken (MOW) om kennis te geven van een ingediend beroep en ondanks verschillende afspraken inzake, laten zij na dit te doen. De schorsing van de beslissingstermijn eindigt op de datum dat de beslissing inzake het wegenberoep genomen wordt. Maar er is geen verplichting voor MOW om deze beslissing ter kennis te brengen en ondanks verschillende afspraken inzake, laten zij na dit te doen. Wij weten dus vaak niet dat onze termijn terug loopt. De VVP stelt voor om de kennisgevingsverplichtingen in te schrijven

Art. 9 & 11: Voorziet als 'tekstuele aanpassing' dat omgevingsambtenaren niet langer 'aangesteld worden' maar 'aangewezen worden'. **Wat is de bedoeling hiervan? De bijzondere rechtspositie van de omgevingsambtenaar met de nodige onafhankelijkheid dient overeind te blijven.**

Art. 28: §2: "De Vlaamse Regering stelt ook de lijst van de gemeentelijke projecten vast waarvoor geen administratieve beroepsmogelijkheid openstaat tegen een afgeleverde omgevingsvergunning."

Veel beroepsdossiers gaan over aanvragen met een ogenschijnlijk klein voorwerp. Hiertegen geen administratief beroep meer mogelijk maakt een poging de burger minder in de besluitvorming te laten participeren. **Nog los van de bedenking dat de RvVb geen nieuwe inhoudelijke overweging mag maken, is de weg naar de RvVb voor de gewone burger ongetwijfeld procedureel en financieel moeilijker dan deze naar een administratieve beroepsinstantie. Deze maatregel ontnemt bevoegdheden aan het provinciaal niveau.** Na gebeurlijke vernietiging zal de herbeslissing door het college van burgemeester en schepenen moeten gebeuren, wat voor een bijkomende werklust zorgt.

§6: De vergunningverlenende overheid kan zijn gemeentelijke, gewestelijke of provinciale omgevingsambtenaar aanduiden als 'vergunningverlener'.

Opmerkelijke evolutie die niet echt belicht wordt in de memorie. Zij lijkt mogelijk extra gevaarlijk nu een omgevingsambtenaar niet langer vast aangesteld is, maar louter 'aangewezen' wordt onder de personeelsleden.

Art. 35: §2. De bevoegde overheid, haar omgevingsambtenaar of de persoon die door hem gemachtigd is, vraagt de aanvrager met een beveiligde zending om ontbrekende verplichte gegevens of documenten aan de aanvraag toe te voegen en bepaalt de termijn waarin dat moet gebeuren.

Is er ergens in de tekst van het decreet zelf een definitie of omschrijving van ‘verplichte gegevens nodig’?

§3. Als met toepassing van artikel 4.3.3, §2, van het DABM bij de aanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd, onderzoekt de bevoegde overheid of haar omgevingsambtenaar die nota en beslist of er over het project een MER moet worden opgesteld.

Als de bevoegde overheid zelf initiatiefnemer of aanvrager is, verricht haar omgevingsambtenaar de taken, vermeld in het eerste lid, in alle onafhankelijkheid en neutraliteit. Hij mag geen nadeel ondervinden van de uitoefening daarvan.”

Art. 45 bepaalt gevallen **waarin steeds openbaar onderzoek moet worden gehouden**. Afwijkingen op stedenbouwkundige voorschriften zit niet in de opsomming. **Dit lijkt een sterke inperking van procedures met openbaar onderzoek, al is bepaald dat de Vlaamse Regering ook aanvragen kan aanduiden waar openbaar onderzoek nodig is.** Valt dus af te wachten. Het lijkt in elk geval vreemd dat dergelijke fundamenteel principe niet in het omgevingsvergunningsdecreet zou staan, maar toegevoegd moet worden door de Vlaamse Regering.

Dezelfde opmerking geldt voor art. 78 (wijziging artikel 60 OVD) dat stelt dat ook de verplichte gegevens of documenten die in het aanvraagdossier of administratief beroep ontbreken, via een wijzigingslus kunnen worden toegevoegd”. De vraag is hier dezelfde wat het nut is van de O&V- verklaring van een aanvraag of beroep als niet alle verplichte documenten hierbij moeten zitten.

Misschien beter om te voorzien dat de verschillende mogelijkheden tot termijnverlenging (administratieve lus, wijzigingsverzoek, verzoek tot verlenging in beroep) wel gecombineerd kunnen worden. Het is immers niet omdat er een wijzigingsverzoek is ingediend met lus dat er daarom ook geen procedurefouten meer kunnen gebeuren en er ook nog een administratieve lus nodig is. Ook zou er best verduidelijkt worden dat de verschillende redenen tot termijnverlenging wel over hetzelfde voorwerp kunnen gaan. (om het arrest van 13 juli 2023 te counteren (RvVb-A-2223-1072 van 13 juli 2023 in de zaak met rolnummer 2122-RvVb-0643-A (Bouwmaterialen Van Pelt NV / Vlaamse Gewest - Fanny Elisabeth Nuyens)).

Art. 68 vervangt artikel 54. Als een beroep wordt ingesteld, moet de bevoegde overheid via het omgevingsloket de opgesomde personen (aanvrager, college, vergunninghouder) op de hoogte brengen. **Dit lijkt overbodig: dit kan toch automatisch via het omgevingsloket voorzien worden?**

Art. 93 voegt volgende bepaling in: Art. **73/3**. Voorwaarden kunnen onder meer bestaan uit een **verplichting** om een studie uit te voeren of te voorzien in een **monitoring**”. De mogelijkheid om een monitoring als voorwaarde bij een vergunning op te leggen is echter al letterlijk voorzien in het **bestaande (en ongewijzigde) artikel 73 OVD (zie §1, 1°)**. Dit wordt in de memorie niet verder toegelicht. Nochtans is er ook rechtspraak van de RVVB waarbij men voorwaarden stelt aan het opleggen van studies in de vergunning. **Het lijkt nuttig om in de memorie die rechtspraak toe te lichten.**

Art. 105 voorziet een regeling voor de **bijstelling** van stedenbouwkundige handelingen van een al vergund maar nog niet (volledig) uitgevoerd project en voorziet: “De fictieve toestand waarin de oorspronkelijke vergunning uitgevoerd zou zijn, wordt als uitgangspunt genomen voor de procedurele en inhoudelijke behandeling van de aanvraag.” Zodat de initiële vergunning niet meer in vraag kan worden gesteld en enkel de aanpassingen moeten beoordeeld worden. De vraag kan gesteld worden naar de **haalbaarheid en (grond)wettelijkheid van deze regeling**, in bepaalde situaties, gelet op de europeesrechtelijke en decretale noodzaak de milieugevolgen en ruimtelijke gevolgen van een project in zijn totaliteit te beoordelen en de strenge rechtspraak van de RvVb in dit kader.

Bij kleine aanpassingen aan een project lijkt er geen probleem te zijn, maar op een bepaald moment zijn de aanpassingen dermate fundamenteel dat het totaalproject weldegelijk geraakt wordt.

Art. 138 bepaalt dat samen met de verplichte stukken voor een aanvraagdossier van een vergunning, het aanvraagdossier van een omgevingsbesluit ook een ontwerp van RUP moet bevatten. De mogelijkheid voor een private persoon om de inhoud van een RUP geheel zelf te bepalen (en wijzigen) strijdt met het basisprincipe dat een RUP dient ter uitvoering van een onderbouwd overheidsbeleid en in eerste orde het publiek belang dient. (art. 1.1.3, 1.1.4 en 2.2.7, 2.2.12. en 2.2.18 VCRO) Vaste rechtspraak bepaalde tot nog toe dat een particulier die betaalt voor de opmaak van een RUP (in zijn voordeel) strijdig is met artikel 1.1.4 VCRO. **Aangezien omgevingsbeslissingen bovendien mogen afwijken van beleidsplannen (die voor de komende periode alleszins actueel zullen zijn) staat het privaat belang ook om deze redenen ogenschijnlijk boven het algemeen belang.**

Art. 172 voegt een artikel 5.4.11 toe aan het DABM inzake de evaluaties. De bestaande regeling inzake de evaluaties (waarbij de overheid het initiatief neemt voor de evaluaties) wordt opgeheven. **de decreetgever geeft hier een volledige vrijgeleide aan de exploitant die zelf kan beslissen of een evaluatie nodig is.** Het nieuwe artikel 5.4.11 stelt enkel dat het departement de exploitant op de hoogte brengt van de te evalueren maatregelen met het oog op een eventuele bijstelling van de bijzondere milieuvorwaarden. De exploitant mag zelf nagaan of de vergunning voldoet aan die maatregelen. De exploitant dient een aanvraag tot evaluatie en eventuele bijstelling in. Betekent dit dat de exploitant altijd een aanvraag tot evaluatie en eventuele bijstelling moet indienen of enkel indien de te evalueren maatregelen niet volstaan? De exploitant krijgt ook een vrijgeleide om al dan niet een bijstelling aan te vragen. **Wat indien de exploitant ten onrechte geen bijstelling aanvraagt; dient de vergunningverlenende overheid dan de bijstelling aan te vragen? Wat indien de exploitant geen evaluatie aanvraagt? Start de overheid dan de procedure op?**

Art. 182 Hoewel uit de parlementaire voorbereiding anders blijkt, lijkt artikel 182 de toepassing van een omgevingsbesluit **voor bestaande zone-eigen bedrijven niet uit te sluiten. Dit kan niet de bedoeling zijn aangezien dit tot nieuwe zonevreemdheid leidt?**

Namens de Vereniging van de Vlaamse Provincies,

Anton De Ryckere
Directeur